

Sygn. akt: I C 113/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Halina Sekuła
Protokolant:	sekretarz sądowy Dorota Delimata

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2018 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę kwoty 8.000 zł

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna

z siedzibą w W. na rzecz powoda M. K. kwotę 8.000 zł (osiem tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2015 r. do dnia zapłaty.

II. Nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w K. kwotę 423,34 zł (czterysta dwadzieścia trzy złote trzydzieści cztery grosze) tytułem brakującej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłych.

III. Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna

z siedzibą w W. na rzecz powoda M. K. kwotę 2.117 zł (dwa tysiące sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia

Sygn. akt I C 113/16

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 6 marca 2018 r.

Powód M. K. pozwem z dnia 16.10.2015 r. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w W., tytułem zadośćuczynienia kwoty 8.000 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, kosztów postępowania oraz dopuszczenia zawnioskowanych dowodów.

Na uzasadnienie powyższego żądania podał, że w dniu 31.12.2014 r. doszło do kolizji drogowej, spowodowanej przez osobę posiadającą u pozwanego ubezpieczenie OC. W wyniku tej kolizji powód doznał uszkodzenia ciała, co zostało zgłoszone ubezpieczycielowi.

Strona pozwana po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, nie uznała roszczenie powoda i odmówiła wypłaty dochodzonego zadośćuczynienia

W związku z tym zdarzeniem u powoda w czasie badań na Szpitalnym Oddziale Ratunkowym rozpoznano uraz szyjnego kręgosłupa. Otrzymał leki przeciwbólowe i zalecenie dalszego leczenia i przyjmowania leków. Z powodu bólów kręgosłupa szyjnego i zawrotów głowy kontynuował dalsze leczenie w Poradni Chirurgicznej oraz pobierał zabiegi rehabilitacyjne.

Powód na skutek doznanych urazów odczuwał silny ból, w szczególności w okolicy szyi oraz okolicy lędźwiowej kręgosłupa, co skutkowało zażywaniem środków uśmierzających ból i leków przeciwzapalnych. Ponadto nosił kołnierz ortopedyczny. Na zwolnieniu lekarskim przebywał do 25.02.2015 r.

Pomimo podjętego leczenia M. K. po dzień dzisiejszy odczuwa skutki wypadku – ból, mrowienie i drętwienie pleców, zawroty głowy.

Dochodzone roszczenie, zdaniem powoda jest w pełni uzasadnione, mając na uwadze zakres jego obrażeń, cierpienia, krzywdy i bólu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 18.12.2015 r. zasądzono na rzecz powoda M. K. od pozwanego (...) S.A w W. kwotę 8.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14.10.2015 r. do dnia zapłaty oraz koszty postępowania w wysokości 1.317 zł.

Od powyższego nakazu strona pozwana złożyła sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania, dopuszczenia zawnioskowanych dowodów.

Zarzucił, że w toku postępowania likwidacyjnego stwierdzono u powoda o % uszczerbku na zdrowiu wywołanym przedmiotowym wypadkiem drogowym. Powyższe świadczy o zasadności przyjętego przez pozwanego stanowiska w toku likwidacji szkody i odmowie przyznania mu zadośćuczynienia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

W dniu 31.12.2014 r. w miejscowości K. kierująca samochodem marki M. (...) E. R., której ochronę ubezpieczeniową w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych udzieliła strona pozwana, nie zachowując należytej ostrożności i najechała na tył auta powoda.

W wyniku tego zdarzenia M. K. doznał obrażeń ciała w postaci urazu odcinka kręgosłupa szyjnego.

Z uwagi na nasilające się dolegliwości bólowe, powód zgłosił się do szpitala, gdzie przeprowadzono badania i zdiagnozowano doznane przez niego urazy. Dostał skierowanie do poradni chirurgicznej. Przez okres półtora miesiąca po wypadku, przebywał na zwolnieniu lekarskim oraz nosił kołnierz ortopedyczny przez około trzy miesiące. Z uwagi na ból dostał zastrzyki przeciwbólowe i przeciwzapalne oraz dodatkowo zażywał lek diclo Duo, środek przeciwbólowy. Korzystał również z zabiegów rehabilitacyjnych.

Oprócz bólu kręgosłupa szyjnego odczuwał promieniowanie aż do odcinka lędźwiowego. Potem zaczęły drętwieć mu ręce, nie mógł nic dźwigać, przy cięższych pracach musiał się wyręczać innymi osobami.

Przed wypadkiem był osobą zdrową, aktywną fizycznie, jeździł na rowerze, motorze. Pracuje fizycznie w stolarni i czasem odzywa się kręgosłup wtedy musi wsmarować maści i zażyć ketanol.

Powód zgłosił zaistniałą szkodę pozwanemu, który w toku postępowania likwidacyjnego ustalił zerowy stopień uszczerbku na zdrowiu i odmówił mu wypłaty zadośćuczynienia i odszkodowania.

Dowód :

1. odpis zaświadczenia lekarskiego – k. 12, 31, 87;
2. odpis MR kręgosłupa szyjnego – k. 27;
3. odpis kompleksowej diagnostyki OV kręgosłupa dla (...) SA – k. 28-30;
4. odpis decyzji (...) z 18.03.2015 r. – k. 32;
5. odpis historii wizyt medycznych – k. 83-84;
6. odpis skierowania do pracowni diagnostycznej – k. 85;
7. odpis wyniku badania – k. 86;
8. odpis kolonoskopii – k. 88;
9. zeznania świadka A. S. – k. 102/2-103;
10. zeznania powoda – k. 181;

Biegły neurolog J. B. (1) po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną oraz stosownym wywiadzie z powodem stwierdził, że dolegliwości związane z przebyłym urazem nie wiązały się ze znacznymi dolegliwościami. Biegły długotrwały uszczerbek na zdrowiu w związku z przebyłym zdarzeniem – nieomoga bólowa kręgosłupa szyjnego po przebyłym urazie skrętnym kręgosłupa bez objawów korzeniowych i ubytkowych neurologicznych, ocenił na 3%.

Biegła chirurga J. W. (1) na podstawie przeprowadzonego wywiadu, badania lekarskiego oraz dokumentacji medycznej ustaliła, że powód w wypadku doznał skręcenia kręgosłupa szyjnego. Dolegliwości, jakie występowały u niego po urazie były dolegliwościami o miernym nasileniu, a które wraz z upływem czasu uległy stopniowemu zmniejszeniu. Ustaliła wysokość długotrwałego uszczerbku na 3%. Uszczerbek ustalony przez biegłą J. W. (1) jest analogiczny z uszczerbkiem ustalonym przez biegłego neurologa i dotyczy tego samego urazu, a co za tym idzie nie podlega sumowaniu.

Biegła psychiatra E. G. (1) w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz badania powoda stwierdziła, że skutki wypadku z dnia 31.12.2014 r. wystąpiły zaburzenia lękowe o niewielkim nasileniu. Objawy te nie zaburzają w sposób istotny codziennego funkcjonowania powoda. Uszczerbek na zdrowiu z tego powodu jest niewielki i nie osiąga miary inwalidztwa. Uszczerbek powstały u M. K. oceniła na 3%.

Dowód :

1. opinia biegłego J. B. – k. 109;
2. opinia biegłej J. W. – k. 140;
3. opinia biegłej E. G. – k. 142-145;
4. opinia uzupełniająca biegłej J. W. – k. 168-169;

Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz, której zostaje zawarta umowa ubezpieczenia (art. 822 kc). W

niniejszej sprawie strona pozwana kwestionowała swoją odpowiedzialność, odmawiając wypłaty zadośćuczynienia argumentując, że powód w wyniku wypadku z dnia 31.12.2014 r. nie doznał żadnych obrażeń.

W przypadku naruszenia czynności narządu ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę (art. 445 § 1 kc). Przepisy kodeksu cywilnego nie precyzują kryteriów, jakimi powinien kierować się Sąd ustalając wysokość zadośćuczynienia. Na podstawie jednak orzecznictwa Sądu Najwyższego i ustaleń doktryny wskazać należy, że są nimi: rozmiar cierpień, ich intensywność, trwałość, nieodwracalność, przebieg leczenia i jego skuteczność, utrudnienia, jakie doznany uszczerbek powoduje w życiu codziennym (por. wyrok SN z dnia 4.07.1969 r., I PR 178/69, OSNCP 1970, z.4, poz. 71, wyrok SN z dnia 22.06.2006 r., II CK 392/04 LEX nr 177203). Zadośćuczynienie ma być odpowiednie. Nie może być ono wygórowane i prowadzić do wzbogacenia się strony. Jednocześnie musi stanowić dla powoda realną wartość ekonomiczną, dostosowaną do aktualnych stosunków majątkowych w społeczeństwie (np. wyrok SN z dnia 26.02.1962 r., 4 CR 902/61, OSNCP 1963, poz. 105, wyrok SN z dnia 24.06.1965 r., I PR 203/65, OSPiKA z 1966, poz. 92).

Dowody z dokumentów nie budzą żadnych zastrzeżeń, co do ich rzetelności i wiarygodności i nie były kwestionowane przez strony, dlatego Sąd dał im wiarę.

Opinie biegłych L. B., J. W. (1) i E. G. (1) są logiczne, fachowe, zbieżne i również zasługują na wiarę.

Zeznania świadka A. S. (2) oraz samego powoda są logiczne, spójne i generalnie pokrywają się ze sobą i z dowodami z dokumentów i opinią biegłych. W zasadniczych kwestiach istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy nie ma między nimi sprzeczności. Dlatego Sąd uznał je za wiarygodne.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia na kwotę 8.000 zł, Sąd uznał, mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, że będzie ona stanowić pełną rekompensatę za doznaną krzywdę, a równocześnie nie jest ona wygórowana.

Kwota ta jest, bowiem dostosowana do negatywnych skutków, jakie powód odczuwa do dnia dzisiejszego. Przede wszystkim z uwagi na fakt, że w życiu codziennym pojawiły się pewne ograniczenia, niemające miejsca przed wypadkiem, chociażby konieczność ograniczenia jazdy na motorze, co było jego pasją.

Orzeczenie o kosztach znajduje uzasadnienie w treści art. 98 kpc.

Powód w swoim żądaniu utrzymał się w 100 %. Na koszty postępowania złożyło się – opłata sądowa od pozwu w kwocie 400 zł, koszty opinii biegłych 923,34 zł, koszty zastępstwa procesowego powódki 1.217 zł i pozwanego 2.417 zł.

Powód poniósł koszty w łącznej wysokości 2.117 zł (opłata sądowa od pozwu – 400 zł, zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłych – 500 zł, wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa – 1.217 zł). Koszty zaś, jakie poniósł pozwany to 1.217 zł (wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa).

Mając powyższe na uwadze, nakazano ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Krośnie kwotę 423,34 zł tytułem brakującej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłych (pkt II), zasądzono od pozwanego na rzecz na rzecz powoda kwotę 2.117 zł, tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt III).

Sędzia :

Z../

1. (...)

2. (...)